

[Hanne Budtz.]

vor velvillige indstilling på dette punkt. Det, vi mener, man skal sørge for, når man indfører et helt nyt princip i dansk lovgivning og dansk administration, er at nå til den rigtige afgørelse, og hvis et mindretal i invalideforsikringsretten mener, at flertallet har truffet en forkert afgørelse, så må det være rimeligt, at også dette kan appellere, for at appelinstansen kan komme til den rigtige afgørelse.

Jeg er ligesom venstres ordfører, det ærede medlem hr. Krogh, af den opfattelse, at det havde været rigtigt at afvente betænkningerne fra de to kommissioner, der nu er nedsat, nemlig invalideforsikringskommissionen og sygekassekommissionen, eller at man havde nedsat en selvstændig kommission eller blot et udvalg, så man kunne have fået et grundlag for dette lovforslag, der hvilede på en sagkyndig vurdering. Jeg mener ikke, der ville have været noget betænkeligt i at afvente en sådan udtalelse fra de sagkyndige, for det kan dog ikke være sådan, at den nuværende invalideforsikringsret er utilstrækkelig. Den har jo netop denne meget alsidige lægeligt og socialt prægede sammensætning, som borger for, at resultaterne i det store og hele må anses for rigtige. Det må heller ikke glemmes, at ved folkeforsikringsloven blev der af invalideforsikringsretten indført en ny praksis, og det var også meningen med loven at indføre en mildere praksis i invalideforsikringsretten. Også dette gør sit til, at jeg mener, man kunne afvente en betænkning fra de sagkyndige.

Man må også erindre, at der stadigvæk er en mulighed for at få sagerne genoptaget, hvis man har fået et afslag. Vi har udtrykkelig spurgt ministeren, om denne mulighed fortsat består, uanset om sagen vil blive anket eller ej.

Jeg beklager altså, at den højtærede minister ikke har ønsket et mere sagligt underbygget grundlag til brug for udvalget, og at den højtærede minister ikke har villet imødekomme det for mig og mit parti ganske selvfølgelig synspunkt, at begge slags afgørelser skal kunne prøves.

I den foreliggende form kan mit parti ikke stemme for lovforslaget, og hvad afstemningen angår, vil jeg anbefale det høje

ting at stemme på den måde, som det ærede medlem hr. Krogh lige har anbefalet.

Ragnhild Andersen: Min gruppe er tilfreds med, at et flertal i udvalget er enedes om at indstille det foreliggende lovforslag til vedtagelse. Det er naturligvis meget beklageligt, at venstre og de konservative tilsyneladende ikke vil være med og heller ikke er enige med flertallet med hensyn til de to væsentligste ændringsforslag, nr. 5 og 6.

Det falder mig svært at forstå begrundelsen for de to partiers afvisning. Det drejer sig her om at sikre, at invaliderede, der har fået afslag på ansøgninger til invalideforsikringsretten, skal kunne indanke sagerne for en højere instans, og jeg forstår slet ikke den tale, som den konservative ordfører, det ærede medlem fru Hanne Budtz, holdt i dag. Jeg har den opfattelse, at det ærede medlem udtrykte sig ganske rigtigt med hensyn til borgernes rettigheder, da det ærede medlem den 28. oktober 1954 gav udtryk for, at det almindelige retsplejeprincip, som man har inden for domstolene, og som går ud på, at der skal være adgang for borgerne til at appellere enhver afgørelse til højere instans, også burde gælde med hensyn til administrative afgørelser. Det sagde det ærede medlem så rigtigt og så klart ved den lejlighed, at det faldt enhver såre naturligt. Nu møder det ærede medlem i dag med den indstilling, at det konservative folkeparti ikke kan stemme for lovforslaget, fordi der ikke samtidig gives et mindretal i invalideforsikringsretten mulighed for at indanke truffne afgørelser. Jeg skal ikke kunne sige, om man bør give et sådant mindretal i invalideforsikringsretten mulighed for at indanke truffne afgørelser, men jeg kan i hvert fald sige, at uanset om man gør det eller ikke, er det en uret, at borgerne ikke har mulighed for at kunne indanke sager, der afgøres ved administrative organer. Denne uret bliver ikke mindre ved, at man tillader et mindretal i invalideforsikringsretten at appellere truffne afgørelser, og jeg forstår ikke, at det ærede medlem, der dog netop kender til domstolenes praksis og afgørelser, ikke forsvare borgerens rettigheder, for det må være det afgørende i denne sag.

Hvad de stillede ændringsforslag angår,